

Hutnícku kvapku krvi podporilo osemdesiat dobrovoľníkov

Podporiť dobrú vec prišli tiež (sprava doľava) Zuzana Bercíková z Nákupu, Jozef Milanič z Teplej Valcovne a Anna Györgyfiová z útvaru GM pre materiálové riadenie.

Na Hutnícku kvapku krvi prišla aj tentoraz celá rodina Gabániovcov. Zľava doprava Samuel, Lubomira, ktorá je mimochodom štipendistkou firmy a pomáha spolu s Nikolou Riganovou s organizáciou podujatia, ďalej Daniel, Lubomír a Dana.

Prišli skalní i príležitostní darcovia

K dobrovoľným darcom krvi sa pridali aj Ladislav Nemeč z Informačných technológií (v popredí) a Vladimír Molčák, GM pre dane.

Čakáreň hematologicko-transfúziologickeho oddelenia šačianskej nemocnice v poliklinike vo Vstupnom areáli U. S. Steel sa v piatok 12. mája začala od skorého rána zapíňať veľmi rýchlo. Už zopár minút po šiestej bola takmer plná. Podporiť tradičnú akciu dobrovoľníckych dní košických oceliarov – Hutnícku kvapku krvi sa poponáhľali skalní, ale i príležitostní darcovia. Prišli starí dobrí známi, ale i nováčikovia podujatia, ktoré sa radí čo do počtu účastníkov k najväčším. Veď sa ich prihlásilo niekoľko desiatok. Usadených s perom v ruke pri vyplňaní potrebných doku-

mentov sme tu v priebehu dopoludnia zazreli známu, večne dobre naladenú a neodmysliteľnú účastnícku dvojicu Michala Tančáka z údržby a Štefana Vojtku z finančného úseku, Igora Lefkaniča z Mechaniky, generálneho manažéra pre dane Vladimíra Molčáka, Róberta Tuschla z Energetiky, Mikuláša Szabóa z DZ Radiátory a rúry, Miroslava Čajku s dcérou Zuzanou, Eriku Jackovú z finančného úseku či celú rodinu Gabániovcov – Lubomíra, Danu, Samuela, Daniela a Lubomíru. Ale aj mnohých, mnohých ďalších. Klobúk dole pred nimi i pred zohratým zdravotní-

kým personálom pod vedením primárky Annamarie Bratkovej. Skúšobné odbery krvi, následné lekárske vyšetrenia a napokon i samotné púšťanie žíl išlo sľaby po masle.

V to ráno si privstali a na odberné lôžka sa posadili ako prví pravidelní niekoľkonásobní darcovia Miroslav Baltovič z Mechaniky, Peter Mojžiš z Teplej valcovne, či vysokopeciar Stanislav Spišák, na adresu ktorého sestrička Eva Lindvaiová len poznamenala: „Už sme naňho čakali, má totiž vzácnu krv – nulku negatív...“ Štvrté odberné lôžko obsadil Slavomír Baran

z Oceliarne, ktorý už má na svojom konte päťdesiat sedem odberov a je držiteľom Zlatej Janského plakety. „Na prvý odber ma pozval kolega, ktorý chcel pomôcť svojmu príbuznému, bolo to, ak si dobre pamätám, v deväťdesiatom štvrtom. Odvtedy chodím darovať krv pravidelne. Pravda, pokiaľ mi to zdravotný stav dovolí. No musím poklopať, zatiaľ to ide,“ prezradil krátko oceliar, ktorý v detstve sám absolvoval transfúziu krvi. „Celkom pravidelne mi chodia esemesky, či by som neprišiel na odber. Keď môžem, prídem rád...“ Podporiť dobrú vec prišli tiež

Jozef Milanič z Teplej Valcovne, Zuzana Bercíková z Nákupu, Anna Györgyfiová z útvaru GM pre materiálové riadenie i Ladislav Nemeč z Informačných technológií. „Naposledy som bol darovať krv v našej dedinke Oľcava na Spiši, keď v škole robili mobilné od-

horočný darca krvi, ktorého pre krvnú skupinu nula negatív vidia na transfúziách veľmi radi. Rovnako je to v prípade ďalšieho milovníka futbalu a behu na dlhé trate Petra Tulenka so vzácnu krvnou skupinou nula pozitív. „Chodím darovať krv pravidelne a keby som aj

Petra Tulenka (vľavo) a Gabriela Strompa vidia na transfúziách radi. Kým prvý z nich má krvnú skupinu 0 pozitív, druhý zasa 0 negatív.

Ako prvý zasadol na odberné lôžko Miroslav Baltovič z Mechaniky.

bery. Robím tak s väčšími či menšími prestávkami, teraz mám malé jubileum, som na polceste od striebornej k zlatej plakete...“ Tú už má na svojom konte jeho úsekový kolega, inak známy športovec a maratónec Gabriel Stromp. „Prečo som sa na to dal? Ťažká otázka, ide to akosi zvnútra... Prečo nie, keď sa to dá a človek môže pomôcť. Nie vo všetkých krajinách je to možné,“ poznamenal okrem iného dl-

na to zabudol, sestričky ma zavolajú. Hlavne v lete, keď je krvi málo. S darovaním problém nemám. Veď keď môžem, pomôžem. A navyše, krv mojej skupiny pomôže každému.“

Jedenásty ročník Hutníckej kvapky krvi podporilo dovedna osemdesiat darcov.

Foto: Milan KATUNSKÝ

Vyššie sto hutníkov a obyvateľov mesta sa zapojilo do zbierky užitočných vecí pre charitné centrá

Mnoho vecí dostalo druhú šancu

„Jáá, že či už k nám niekto prišiel? Veď sa len pozrite. O dvanásť napoludnie zbierka začala a v tom čase už začali aj prví darcovia prichádzať,“ vítala nás v piatok 12. mája, prvý deň zbierky oblečenia a užitočných vecí pre charitné centrá a neziskové organizácie naša bývalá kolegyňa Cecília Markulíková, ktorá v občianskom

zdužení Jeseň života pomáha rok čo rok s organizovaním aktivity oslovujúcej tak železiarov, ako aj širokú verejnosť. A skutočne. Chodba zberného miesta na Tereze nebola ani nie o pol štvrtaj popoludní zďaleka prázdna. A blížil sa koniec pracovného času. Skúsenosti napovedali, že najväčší nával ešte len príde. Aj prišiel.

Najviac sa vyzbieralo všakovakého oblečenia.

V Dome pokojnej staroby A. F. Colbrieho pomáhali so zbierkou Eva a Vierka.

„Nemám to už komu posunúť, tak som prišla s oblečením pre batoliatu sem. Škoda ich nechať niekde pred kontajnerom, len by to bolo rozvláčené, ako som mala možnosť vidieť, po celom sídlisku. Takto to aspoň ešte niekto využije,“ okomentovala svoje zapojenie do zbierky pani Katarína, kým dve tašky, ktoré so sebou priniesla, začali triediť „službukonajúci“. Tak ako vlni, aj tentoraz prišli pomôcť Ján Petruška, Betka Dragulová, Michal Fizer a po ročnej prestávke aj Anka Rusnáková, ktorá pri minulej zbierke pre ochorenie chýbala. A vriec s darovaný-

mi vecami pribúdalo a pribúdalo. Plni- lo ich predovšetkým ošatenie. Pre celkom malé deti, školákov i tínedžerov, dámske i pánske oblečenie na rôznu

sezónu. Ale aj topánky, papuče, uteráky, utierky, posteľná bielizeň, hračky, hry, rôzne domáce spotrebiče, riady, kuchynské náčinie, panvice, hrnce, rádiá, mikrovlnky a v škatuliach naukladané veľmi žiadané trvanlivé potraviny.

„Ľuďi v núdzi je veľa, toto je jedna z ciest, ako im možno pomôcť,“ poznamenal Peter Balog, ktorý okrem iných užitočných vecí priniesol aj kopol plyšových hračiek. Deti v krízových či komunitných centrách sa im určite potešia.

Aj keď v Dome pokojnej staroby A. F. Colbrieho v Košiciach taký nával nezažili, predsa len mali Vierka a Eva, ktoré sa podujali na piatkovú službu, roboty s triedením prinesených vecí dosť. Žiaľ, kontrola bola nevyhnutná. V taškách plných tričiek, košiel a nohavíc našli aj také, ktoré už nemôžu skutočne nikomu poslúžiť. Roztrhané a poškodené museli skončiť v koši... Prehľadne uložené a označené škatule sa však aj tu celkom rýchlo zaplňali všakovakými vecami, najmä oblečením, ktoré tak dostalo druhú šancu.

Na oboch zberných miestach si dobrovoľníci neoddychlí ani v sobotu dopoludnia. Ľudia stále prichádzali. Raz po jednom, inokedy museli na prevzatie prinesených vecí čakať. Koordinátorka zbierky Slávka Tvrdoňová z útvaru Riaditeľa pre vonkajšie vzťahy: „V priebehu dvoch dní sa do zbierky pre Arcidiecéznu charitu Košice, ETP Slovensko – centrum pre udržateľný rozvoj a neziskovú organizáciu Oáza – nádej pre nový život v Bernátovcach zapojilo dovedna vyššie sto ľudí. Veci, ktoré darovali, zaplnili takmer 150 vriec.“ V týchto dňoch sú už u svojich adresátov. Ďakujeme.

Na oboch zberných miestach si dobrovoľníci neoddychlí ani v sobotu dopoludnia. Ľudia stále prichádzali. Raz po

V klube občianskeho združenia Jeseň života prežívali naši bývalí kolegyňa poriadnu zaťažkovú skúšku. Na zábere zľava doprava Anna Rusnáková, Cecília Markulíková, Alžbeta Dragulová, Michal Fizer a Ján Petruška.

Na Detskej historickej železnici našli uplatnenie skutoční odborníci

Štrkovanie podvalov na trati.

Aj keď sezónu na Detskej historickej železnici oficiálne otvorili už počas osláv Dňa mesta Košice v prvých

to lokality. Na rozdiel od iných pracovísk, na tomto nachádzajú rok čo rok uplatnenie aj naši kolegovia, ktorých

Luboš Nežník, Miroslav Feško, Igor Molnár a Eduard Kandík vymieňali na rušni rúrky, ktoré fahajú dym. K rušňu pristupujú s veľkou úctou. Je to naozaj nádherný stroj a vďaka ich pomoci bude opäť pracovať naplno. Chlapci sa zúčastňujú dňa dobrovoľníkov každý rok a ako nezabudli podotknúť, vždy sa na tento deň veľmi tešia. „To jednoducho nepochopíte, ako naši prapradedovia dokázali vyrobiť takýto krásny stroj, ktorý je stále funkčný,“ hovoria.

Ďalšia skupinka dobrovoľníkov pracovala v otvorenom vozni s menom Matko. Celý ho vyčistili, vyšmirgľovali, očistili drevené plochy a drevo potom natreli ochranným lakom. V tejto skupinke pra-

s vnučkou. Keď príde nabadúce, určíte si sadneme do vozňa Matko, aby som sa im mohla pochváliť, že na jeho skrášlení som sa podieľala aj ja.“ Ku skupinke, ktorá pracovala vo vozni Matko, patrila aj generálny manažér Mark Salo, ktorý sa na detskú železnici vybral tiež opakovane: „Je to pekná, historická pamiatka, som tu už tretí raz a som rád, že môžem pomôcť.“ Pomocnú ruku tu k robote priložil aj prezident spoločnosti Scott Buckiso, ktorý, ako povedal, v tento deň prinášal všade, kam prišiel, pekné počasie. „Prišiel som do útulku, prestalo prašať, prišiel som do botanickej záhrady, vyšlo slnko...“

Lavice železničných vozňov dostali nový náter.

Dnes sa pracovalo na siedmich miestach, ja som bol na troch. A môžem povedať, že to, čo sme dnes dokáza-

li, robí z našej spoločnosti úžasnú spoločnosť.“ -fal-

Foto: Arpád KÓTELES

Pomohli Katke,

aby bola celú sezónu nielen krásna, ale aj funkčná

májových dňoch, na takmer 4 km dlhej trati a na historických mašinkách je stále čo robiť po celý rok. Vedľa o tom svoje nielen nadšenci z OZ Detská železnica Košice, ale aj hutníci, kroky ktorých už štvrtý rok počas dobrovoľníckeho dňa zamierili práve do tej

špecializácia súvisí práve s vláčikmi. Štvoricu našich rušňovodičov sme zastihli v depe, kde si vzali „do parády“ parný rušeň U 36 003 známy pod menom Katka z roku 1884. Je najstarším prevádzkovaným rušňom v regióne krajín V4 a je symbolom železničky.

covala aj Libuša Lukáčová z DZ Mechanika a jej sestra Viera Čížmarová. „Mám veľmi rada toto podujatie,“ konštatovala pani Lukáčová. „Stretnem sa tu so super ľuďmi, je vždy veselo a urobí sa veľký kus práce. Chodila som na detskú železnici so synom, teraz aj

Ďalší naši kolegovia - prevažne elektrikári, našli uplatnenie pri dokončovacích prácach na novej staničnej budove, kde pracovali na elektrických rozvodoch. Po dokončení bude táto budova slúžiť okrem iného aj na predaj lístkov, ako čakáreň, dopravná kancelária a bude v nej aj malé múzeum. Ak všetko pôjde ako má, nová budova by mala byť hotová do konca sezóny. Veľmi ťažkú prácu mali dobrovoľníci, ktorí pozdĺž trate zbierali staré železničné podvaly. Každý vážil viac ako sto kíl, dokopy ich bolo takmer 150 kusov. Vjačeslav Kupko a Roman Fedák si naozaj zaslúžia obdiv. „Som naozaj rád,“ povedal Igor Holéczy z OZ Detská železnica Košice už po skončení podujatia pri tanieri chutného gulášu, „že k nám rok čo rok prichádzajú vaši kolegovia a že sú medzi nimi skutoční odborníci. Rozumejú tomu, čo robia, dá sa na nich spoľahnúť. Vždy sa k nim pridajú aj naši ľudia a keď sa spojí toľko párov rúk, výsledok je naozaj viditeľný. Táto vaša aktivita by mohla byť príkladom aj pre ostatné spoločnosti.“

Pre dobrovoľníkov si prichystal aj malé podakovanie. Každý dostal za odmenu dva lístky, aby sa na detskú železnici všetci vrátili už ako hostia.

Scott Buckiso zhrnul svoje dojmy z dobrovoľníckeho podujatia takto: „Chcem vyjadriť svoje poďakovanie všetkým, ktorí sa zapojili do dňa dobrovoľníkov. Je naozaj úžasný vidieť, čo dokážeme urobiť pre komunitu.

Michal Tančák, Pavol Petrás a Jaroslav Takáč (zľava doprava) pri výkope jamy pre prívodný elektrický kábel pre novú stanicu.

Pri čistení trate od starých podvalov odvieďli kus dobrej roboty aj Vjačeslav Kupko (vľavo) a Roman Fedák.

V rušňovom depe pri údržbe parných lokomotív - zľava Miroslav Feško, Luboš Nežník a Eduard Kandík.

V botanickej záhrade pracovalo takmer šesťdesiat ľudí

Drevené konštrukcie náučného chodníka pomohli natrieť aj Monika Erdélyi Kolárska a Katarína Vojaček.

Betónovú zmes pomáhali prevážať aj prezident Scott Buckisko a viceprezident Richard Shank.

O pletie buriny medzi sadenicami drevín sa starali najmä ženy. Zľava: Katarína Mašlanová, Diana Mašlanová a Kristína Jajková.

Keď sme prišli do botanickej záhrady z inokedy tichého a pokojného miesta sa ozýval intenzívny zvuk miešačky na betón.

Naozaj ťažkú prácu – obnovu zvršku parkového chodníka, ktorá spočívala v rozprestretí a vyhladení hotovej betónovej zmesi na okraj centrálnej ekologickej náučnej plochy – si vybrali najmä chlapi. A boli to muži, ktorých dobre poznáme kvôli úplne inej aktivite. Prvého sme zbadali Jozefa Sciranka. „Čo je fahšie,“ opýtali sme sa ho, „zabehnúť maratón, alebo táto ťažká práca?“ „Určite je lepšie bežať maratón. Je to koniček,“ skonštatoval Jozef a dodal: „Kým však v maratónskom behu bežíme každý za seba, tu sme tím. Sme spolu, aby sme urobili dobrú vec.“ Dobrá vec sa napokon podarila. Aj vďaka dvanástim bežcom – zamest-

nancom U. S. Steel Košice, maratóncom z BK Steel tímu. Skupine športovcov pomáhal chvíľku aj viceprezident Rick Shank: „Je to naozaj skvelé, keď príde toľko ľudí, ktorí venujú svoj čas, svoju voľnú sobotu, aby pomohli dobrej veci.“

Pomoc našich dobrovoľníkov si v botanickej záhrade veľmi vážia. „Je to super, že prišlo aj toľko chlapov,“ uviedol Robert Gregorek. „Práca na tomto chodníku je veľmi ťažká, výsledok je však viditeľný. Vďaka spoločnosti U. S. Steel Košice sme už časť chodníkov v areáli záhrady rekonštruovali aj v minulosti. Toto by sme skrátka sami nezvládli.“

Aj keď betónovanie chodníka bolo najdôležitejšou a určite aj najťažšou prácou v botanickej záhrade, nechýbali ani, u našich dobrovoľníkov nežnej-

Výstavba chodníka vyžadovala tímovú prácu. Zľava: Marek Staňo, Jozef Mašlej, Michal Stano, Martin Telepun, Jozef Sciranko, Peter Chytil a Radovan Višňovský.

Hutníkov, pracujúcich v botanickej záhrade, prišiel podporiť aj prezident spoločnosti Scott Buckisko a tiež rektor UPJŠ Pavol Sovák: „Spolupracujeme so spoločnosťou U. S. Steel Košice v oblasti vedy. Takéto podujatie, ako je to dnešné, je veľmi užitočné, pretože ešte viac podporí a posilní vzťahy medzi našimi organizáciami.“

V botanickej záhrade napokon hutníci stihli dokončiť všetko, čo ráno začali. Najväčšiu radosť mali domáci samozrejme z chodníka, ale sú veľmi vďační aj za nové nátery lavičiek, za pomoc pri natieraní drevených konštrukcií, ale tiež za kvalitne urobené záhradnícke práce.

„Je to už desiaty raz, čo nám hutníci pomáhajú skrásť areál záhrady. Každý rok sa toho urobí naozaj veľa, vždy nielen splníte, ale

Maratónci s miešačkou

Pri výstavbe chodníka prešlo rukami našich zamestnancov 8 m³ ľateho betónu. Zľava: Marián Rybár, Michal Danilo a Lucia Petrovičová.

šieho pohľavia veľmi obľúbené, natieračské práce. Pri natieraní lavičiek sme zastihli Danielu Andaházyovú, študentku hotelového manažmentu, ktorá je zaradená do štipendijného programu Nadácie U. S. Steel Košice. Prišla s kamarátkou Karolínou Kašiarovou. „Som veľmi vďačná za podporu U. S. Steel Košice, preto som na oplátku chcela pomôcť aj ja pri firemnej aktivite.“ Aj v tejto, medzi našimi dobrovoľníkmi obľúbenej lokalite, sme stretli kolegov, ktorí sa dobrovoľníckej práci venujú roky a vracajú sa radi práve do botanickej záhrady. Či už to bola Alica Mašlejová, Petra Kráľová alebo ďalšie hutníčky.

Naopak, prvý raz sa do takejto aktivity zapojila Diana Mašlanová z Predaja. Prišla s dcérou Katarínou, priateľom a jeho synom Martinom. Spolu s nimi prišla aj ďalšia štipendistka – Kristína Jajková. „Chceli sme podporiť Kristínku. Jej mama a ja sme kolegyne, ale ona dnes nemohla prísť,“ povedala pani Mašlanová. Ako dodala, čakala, kým deti vyrastú, aby sa tiež mohli zapojiť do práce. Vybrali si vyplievanie buriny a úpravu

hriadok. „Takáto aktivita je dobrá aj preto, že stmeluje kolektív, lepšie sa spoznáme. Určite prideme aj na budúci rok,“ sľúbila Diana Mašlanová.

dokonca prekonáte naše očakávania,“ zhodnotil pomoc hutníkov rektor UPJŠ. -fal-

Foto: Arpád KÖTELES

Posilňovnía na čerstvom vzduchu? Svoje by vedeli povedať Peter Seman a Kosmas Bekiaris.

Veľký kus práce urobili v ZOO dobrovoľníci, ktorí pomohli upraviť detské ihrisko

Tri generácie dobrovoľníkov - babka, mama, dcéra - čistili dvere na maštali.

Keď do areálu ZOO začali ráno prichádzať skupinky dobrovoľníkov, počasie neveštilo nič dobré. Prvé kvapky dažďa začali padať už počas úvodného mítingu. A tak bolo všetkým jasné, že na rad príde plán B – takzvaný mokry variant.

Rodinka **Vranecová** prišla do ZOO v kompletnej zostave – otec **Peter**, ktorý pracuje na výskume, mama **Kvetoslava**, ich štvorročný syn **Marek** a v kočíku malá, jeden a polročná **Veronika**. Vranecovi sú už skúsení dobrovoľníci, v ZOO boli aj vlni. Toto miesto majú radi, zvieratká chodia navštevovať často, najmä Marekove obľúbené levice. „Škoda, že prší,“ vyjadrila hádam za všetkých sklamanie Kvetoslava. „Tešili sme sa, že budeme hlavne natierať, aj Marek sa chystal pomôcť, ale z natierania plotov asi nebude nič.“

Rovnako sa najmä na natieračské práce tešila aj ďalšia dobrovoľníčka – **Nikola Mitrová**, ktorá do ZOO prišla so snúbencom **Jaroslavom Košičanom**. „Sme tu prvý raz,“ povedala Nikola. „Toto miesto vybrali moji kolegovia

Brigádnici naplnili štyri veľké kontajnery

Na brigáde nechýbala ani štípendista spoločnosti U. S. Steel Košice Dáša Drenčáková.

Henrik Hric ukladal dlažbu z čidičkových kociek.

z oddelenia, tak som sa pridala. Záhrada sa rozkladá na veľkom priestore, určite sa im pomoc dobrovoľníkov zide. Už sme tu párkrát boli, ako brigádnici máme premiéru.“

Medzi dobrovoľníkmi nechýbali ani známe tváre – **Viera Štefanová**, **Natália Belá**, **Jozef Majoroš**, **Slávka Nahajová**, či **Marta Oravcová**, ktoré si túto lokalitu za „svoju“ vybrali opakovane, už po niekoľký raz.

Zoologická záhrada sa teší veľkej obľube aj preto, že je to jediná lokalita, kde si dobrovoľníci môžu vziať svoje deti. Aj preto je kapacita dobrovoľníkov naplnená väčšinou už prvý deň prihlasovania. V čase, kým rodičia pracujú, sa tu o deti starajú dve dobrovoľ-

ničky z Friga. **Kika** a **Agáta** mali tohto roku nečakanú posilu. Deťom sa, spolu s nimi, venovala aj **Ivanka Majorošová**. Ivana sa dobrovoľníckych podujatí roky zúčastňovala ako dieťa, spolu so svojim otcom, zamestnancom U. S. Steel Košice – **Jozefom Majorošom**. Teraz prišla už ako „veľká“ dobrovoľníčka.

Odhodlaniu viac ako päťdesiatich dobrovoľníkov napokon v priebehu dňa prestalo vzdorovať aj počasie, a tak za nimi ostal viditeľný výsledok. „Podarilo sa nám urobiť všetko, čo sme si zaumienili,“ zhodnotila na záver podujatia koordinátorka za ZOO Košice **Eva Malešová**. „Aj keď sme museli vynechať obľúbené natieranie ohrád, výsledok práce dobrovoľníkov je viditeľný a hmatateľný. Pomohli nám výrazným spôsobom revitalizovať detské ihrisko pri hrabavej hydine. Vyčistili celé okolie, pod lavičky položili dlažbu, natreli rôzne prvky, z ktorých sa ihrisko skladá.“

Tibor Bodnár prišiel podporiť akciu aj napriek tomu, že večer išiel na zmenu.

A nenudili sa ani deti. „Všetky tri animátorky boli super,“ zhodnotila Eva Malešová a dodala: „Spolu s deťmi si prezreli ZOO, radosť mali zo zvieratiek, ktoré im na tváričky namaľovala jedna z nich, zahrli sa v novej učebni s názvom **Himálaje**.“ Na záver podujatia všetkým dobre padol spoločný

guláš v reštaurácii U medveďa. Viacerí z nich v záhrade zostali aj po skončení brigády a ešte si spolu prešli areál tohto obľúbeného výletného miesta Košičanov. -fal-

Foto: Arpád KÓTELES

Brigádnikov v ZOO neodradil od čistenia lesného porastu ani dážď.

Dlhoročná dobrovoľníčka **Malvína Vargová** (vľavo) pri čistení ohrady.

V Klube Forresta Gumpa na Užhorodskej ulici v Košiciach sa zišla skvelá partia

Peter Zahumenský, Štefan Bereš, Vladimír Ficeri a František Klimo (sprava doľava) si vzali na starosť nové nátery železnej konštrukcie.

sme prísť a tak sme tu," dozvedeli sme sa. Okrem iného. Zohratá dvojica spolu so **Zorou Horváthovou** z Mechaniky zhrabúvala pokosenú trávu, ktorú im za pomoci kosačky „pripravil“ ďalší člen divízneho závodu Mechanika **Ján Rybár**.

Veselú partiu sme našli na druhom dvore. Obloha sa na čas umúdrila, dážď ustal. **Peter Zahumenský, Štefan Bereš**, obaja z Informačných technológií, **Vladimír Ficeri** z Mechaniky i **František Klimo** z dcérskej spoločnosti OBALSERVIS, a.s. Košice nemali núdzu vo vtipkovaní. „Do nášho tímu patrí aj **Robo Lakatos**“, nezabudli na kolegu, ktorý práve odbehol. Stará konštrukcia sa pod ich rukami menila na ostrú červenu. „Opačná strana bude zelená... Či to stihneme? Iste áno, času máme dosť,“ nechal sa počuť Peter Zahumenský.

Okná na budove sa už skveli čistotou. Aj vďaka **Monike Zelenayovej, Viere Veresovej** z DZ Doprava a **Márii Kóňovej, Tomáša Krívdu** z divízneho závodu Koksovňa sme zastihli pri úprave

Ocellári **Jozef Kandrác** a **Radovan Piroško** (zľava doprava) prišli na brigádu rovno z nočnej.

záhonov. „Kosil som, ale dážď spôsobil, že sa kosačka zahlcovovala, musel som prestať. Ešte taká hodinka by bodla... Možno by pomohla strunová,“ načrtnol možnosť, ako dokončiť robotu. No ešte nebolo nič stratené, do konca brigády ostávala vari hodina. Napokon, aj keď nakrátko, sa ukázalo aj slnko.

Ján Rybár z Mechaniky kosil trávu.

Areál denného stacionára skrásnel

Nečakané ticho nás privítalo niekoľko minút po desiatej dopoludnia pri vstupe do areálu neziskovej organizácie Klub Forresta Gumpa, ktorá poskytuje vo svojom dennom stacionári starostlivosť ľuďom so zdravotným postihnutím. Len odkiaľsi z diaľky bolo počuť prerušovaný zvuk kosačky. Pršalo, ba čo, prá-

ku a na desiatu. Šunkou obložená bage- ta i teplý čaj dobre padli.

„Kopu vecí sme už porobili, stihli sme toho napriek dažďu dosť. Zopár fúr demontovaného nábytku už chlapi vyviezli do zberného dvora, natierali sme konštrukcie, kosili, umývali okná, vypratávali vnútorný dvor... A ideme

To, čo zvýšilo z rekonštrukcie budovy Klubu Forresta Gumpa, darovala nezisková organizácia Oáza – nádej na nový život v Bernátovciach, kam sa auto s privesom po naložení hneď aj vydalo.

ve sa rozlialo ako z krhly. Dvadsaťčlenú partiu dobrovoľníkov z košickej huty spolu s koordinátorkou aktivity **Gabrielou Dziakovou** z útvaru Riaditeľa pre vonkajšie vzťahy i riaditeľkou neziskovky **Luciou Tažikovou** sme našli vo vnútri budovy. Dážď využili na krátku prestáv-

ďalej,“ referovala riaditeľka. O zopár minút hlavná miestnosť denného stacionára osirela. Brigádnici sa so svojimi domácimi koordinátormi jednotlivých aktivít rozprchli za robotou...

Vo vnútornom dvore stálo auto s privesom, do ktorého dobrovoľníci nakla-

Tomáš Krívda najprv kosil, potom sa postaral aj o predzáhradku.

dali rôzny stavebný materiál. „Rozhodli sme sa,“ vysvetlila **Lucia Tažiková**, „že ho darujeme neziskovej organizácii Oáza – nádej na nový život v Bernátovciach, ktorá sa stará o bezdomovcov. Nám ho netreba, zvýšil sa, keď sme rekonštruovali naše priestory. Sú tu kachličky, dlažba, škárovacia hmota, omietková zmes či hygienické zariadenia. Určite sa im to zide. Už sme im volali, že im ho tam čočviňa dovezieme...“

Chlapom o čosi ďalej bolo veselo. Ocellári **Jozef Kandrác** a **Radovan Piroško** ani zamak nevyzerali na to, že majú po nočnej. Prekárali sa navzájom, žartovali, no robiť neprestali. „Chceli

Róbert Lakatos z Údržby pri čistení kovovej konštrukcie od hrdze.

Vnútorný dvor pomáhala vypratať i **Zora Horváthová** z DZ Mechanika.

Skupina košických hutníkov a ich blízkych, spomenúť ešte treba **Petra Zelenaya, Michala Šoltýsa, Martina Huru**, ktorí sa popasovali s rozoberaním starého nábytku, **Jakuba Rybára** a **Mareka Kóňu**, rovnako ako domáci tím z Klubu Forresta Gumpa, odvieďa počas soboty dobrú robotu. Areál denného stacionára skrásnel, dobrovoľníci mu vdýchli nový vzhľad.

„Je to už štvrtý raz, čo nám v rámci dobrovoľníckych dní zamestnanci **U. S. Steel Košice** pomáhali. Ďakujeme, pomoc si veľmi vážime,“ vypravádzala nás nešetriac slovami uznania **Lucia Tažiková**. -c-

Foto: **Ján KISUCKÝ**

Dobrovoľníci v útulku pre zvieratá pri Haniske sa aj v daždi činili jedna radosť

Vybudovali ohnisko, postavili prístrešky pre štvornohých kamarátov

Partia, skrytá pred dažďom pod prístreškom, rezala koberce. Poslúžia ako podložka do koterčov.

Sobotňajšia obloha neveštila nič dobré. Akoby sa situácia spred roka mala do detailov, teda čo sa týka počasia, zopakovať. Upršané ráno dávalo najavo, že to s dažďom počas dňa myslí vážne. I stalo sa. Trucovať vydržalo až do obeda...V útulku pre opustených havčáčov koordinátorka aktivity **Eva Svrčeková** spolu so šéfkou Únie vzájomnej pomoci ľudí a psov **Romanou Šerfelovou** vyčkávali pred ôsmou ráno prvých

dobrovoľníkov. A oči upierali k oblohe. A spolu s nimi nespokojná **Zita Hromotová**. „V posledných rokoch sa to stáva akosi často. Stále len prší...“ „Na troch zmrznutých je to tak, možno by stačilo posunúť termín dobrovoľníckych dní o jeden či dva týždne,“ zauvažovala **Alena Šímková**.

Dážď, nedážď, v ten deň čakalo na štyridsiatku dobrovoľníkov z fabriky, útulku i neziskovej organizácie Oáza –

nádej na nový život celkom veľa roboty. Pomerne dosť na jedno dopoludnie. Nečudo, že len čo sa všetci v pršiplášťoch rozdelili do skupín, už sa aj na všetkých stanovištiach naplno zarezávalo.

Miroslava Kíralvargu, viceprezidenta pre vonkajšie vzťahy, riadenie a rozvoj podnikania, sme spolu s lekárom **Tomášom Kollárom** zastihli na lúke pri príprave podložky budúceho ohniska. „Už sme postavili v minulých

rokoch v tejto oddychovej zóne dve súpravy na sedenie,“ rozhladol sa naokolo viceprezident, „teraz to bude ohnisko...“ „A bude supermoderné,“ doložil so smiechom vymenujúc niekoľko superlatívov **T. Kollár**. Hneď vedľa sa pri osadzovaní ďalšieho stola s lavicami činili neodmysliteľní pomocníci, ktorí do útulku prichádzajú nielen počas dobrovoľníckych dní - **Róbert Rick** z divízneho závodu Radiatory a rúry a **Jozef Jaško** z Teplej valcovne, ku ktorým sa tentoraz pridali **Stanislav Svat** zo Studenej valcovne. A robota im išla skutočne od ruky. O niekoľko metrov ďalej kosil benzinovou kosačkou trávu **Martin Tkáč** z Ľudských zdrojov a pri ukladaní kopy odpadového dreva sme naďabli na **Pavla Polnera**, dopravárku **Alenu Šímkovú** a neskôr i **Kristínu Jaššovú**. Novým náterom opatrovali drevené konštrukcie altánku **Mária Kíralvargová**

K dobrovoľníkom v útulku sa aj tentoraz pridali **Mária Kíralvargová** (vľavo) a **Barbara Kollárová**.

Čo sa to tu robí?

a **Barbara Kollárová**, vymalovania stien v karanténnej miestnosti pre šteniatka sa zasa chopili **Zuzana Badidová**, **Barbara Jankovská**, **Martina Matlíčiková** i **Katarína Bálintová**. Pod plátenným prístreškom chrániacim pred dažďom pracovala obkolesená niekoľkými psíkmi ďalšia skupinka - **Marek**, **Jarmila** i **Alenka Gumanovi** spolu s **Veronikou** a **Róbertom Pačanskými** rezali koberce, ktoré útulku darovala Chránená prevádzka. Budú z nich podložky do koterčov.

Bolo okolo deviatej, keď sa k dobrovoľníkom v útulku pridali prezident spoločnosti U. S. Steel Košice **Scott Buckiso** a viceprezident pre informačné technológie **Richard C. Shank**. Ruky k dielu priložili pri budovaní ohniska zo šamotových tehál, kde ich prišiel pozdraviť kňaz **Peter Gombita**, ktorý vedie Oázu – Nádej pre nový život v Bernátovcich. „Je to pekná akcia,“ konštatoval o niečo neskôr oceňujúci pomoc a nasadenie dobrovoľníkov. Z priesto-

Pri rezaní hranolov, ktoré poslúžia na zmontovanie prístreškov pre psíkov, zastihol objektív fotoaparátu **Vladimíra Molčáka** a **Jána Šimka** (sprava doľava).

Pri budovaní ohniska zo šamotových tehál, ktoré útulku darovala dcérska spoločnosť **RMS, a.s. Košice**, sme zastihli (sprava doľava) prezidenta firmy **Scotta Buckisa** a viceprezidentov **Richarda C. Shanka** a **Miroslava Kíralvargu**.

Aj vďaka **Kataríne Bálintovej** má karanténna miestnosť pre šteňatá nový hygienický náter.

Foto: **Ján KISUCKÝ**